

Wegen en Verkeer West-Vlaanderen
Koning Albert I-laan 1/2 bus 82
8200 Brugge
Tel. 050 24 80 00
wegen.westvlaanderen@vlaanderen.be
www.wegenenverkeer.be

VERSLAG OPENBAAR ONDERZOEK ONTEIGENINGEN

Betreft: Realisatie van een parallelweg langs de A11 in Damme

1. Periode openbaar onderzoek:

Openbaar onderzoek onteigeningen van 14 december 2020 tot en met 12 januari 2021

2. Korte beschrijving project

Het project werd destijds volledig beschreven in de unieke verantwoordingsnota van 18 augustus 2016 die op de Regionale Mobiliteitscommissie van 7 november 2016 werd besproken. In 2017 en 2018 ontstond echter een nieuw inzicht in de kruising van de Damse Vaart-Noord met de nieuwe parallelweg. Er werd besloten om het gelijkvloerse kruispunt te vervangen door een ongelijkvloerse, conflictvrije kruising (fietsonderdoorgang). Daardoor werd de unieke verantwoordingsnota geactualiseerd en voorgelegd, besproken en goedgekeurd in de Projectstuurgroep van 17 september 2019.

Het proces voor de ombouw van de N49 tot hoofdweg A11 op grondgebied West-Vlaanderen is in volle ontwikkeling. Voorliggend project behandelt de realisatie van de parallelweg conform het streefbeeld en de plan-MER vanaf de al gerealiseerde parallelweg tussen Den Hoorn en Lapscheure (kmpnt. 138.9, ten zuiden van het dorp van Lapscheure) tot aan het project A11 (kmpnt. 142.3). In het project A11 werd immers ook het eerste deel van de N49 met bijhorende parallelweg (tussen de N376 in Westkapelle en Hoeke) omgebouwd.

3. Ingediende opmerkingen/bezwaren en behandeling van de bezwaren

Bezwaarschrift 1: private persoon - bezwaarindiener 1

Omschrijving opmerkingen/bezwaar:

Het bezwaarschrift bestaat uit 2 duidelijk te onderscheiden delen. In deel 1 stelt bezwaarindiener 1 vele vragen over de tijdelijke dam in de Damse Vaart. Opgemerkt dient alvast te worden dat dit los staat van de eigenlijke onteigeningen van de eigendommen waarvan bezwaarindiener 1 mede-eigenaar is. De tijdelijke dam ligt namelijk volledig binnen openbaar domein. In deel 2 doet bezwaarindiener 1 zelf een voorstel van tracé van de nieuwe ventweg. Hij stelt deze oplossing voor als zijnde goedkoper, milieuvriendelijker, veiliger en landschapsvriendelijker.

Deel 1, opmerkingen op de tijdelijke dam:

1. Bezwaarindiener 1 maakt zelf een berekening van het aantal m³ grond dat aan te voeren is om de dam te bouwen. AWV komt in zijn berekening aan 3.700m, hij komt aan 3.135m. Ten eerste dient opgemerkt dat de 3.700m³ van AWV een inschatting vormen die zo goed mogelijk aansluiten bij de werkelijkheid. AWV heeft met name voor de diepte van de vaart die ter plaatse niet te controleren valt, ook een gemiddelde aanname gedaan. Bovendien maakt ook bezwaarindiener 1 een eigen aanname van de diepte van de vaart, zijnde "+- 1.07m" waardoor zijn berekening ook maar een inschatting vormt. Ten tweede houdt hij geen rekening met het volume grond dat moet aangelegd worden op de oevers van de vaart waar de landhoofden van de toekomstige brug zullen komen en de ophoging van de trekweg op de Damse Vaart Noord. Daardoor zal zijn inschatting lager zijn dan deze van AWV.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.

2. Bezwaarindiener 1 maakt een opmerking over de vermelding "d.m.v. kranen en bulldozers". AWV heeft in haar verantwoordingsnota beschreven hoe de grond zou worden aangebracht. Dat kan zijn met een bulldozer, een kraan of een combinatie van beiden. De aannemer die de werken uitvoert is vrij in de keuze van het materieel dat hij hiervoor gebruikt. Bezwaarindiener 1 merkt op dat hij tijdens de werken geen bulldozer heeft gezien. Dat klopt inderdaad. De aannemer verkoos het gebruik van een rupskraan voor het aanbrengen van de grond.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden

3. Bezwaarindiener 1 maakt praktische bemerkingen bij de in de verantwoordingsnota van de tijdelijke dam opgelegde aanvoerroutes voor de vrachtwagens. Het pad voor fietsers en wandelaars zou volgens hem niet geschikt zijn voor vrachtwagens. De aannemer verkoos tijdens de uitvoering van de werken één van de andere aanvoerroutes. Het pad werd niet gebruikt.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden

4. Bezwaarindiener 1 trekt het nut van de aangebrachte voorbelasting op de Damse Vaart Noord in twijfel. Uit geotechnisch onderzoek (boringen en sonderingen) is overduidelijk gebleken dat de ondergrond onder de dijk bijzonder slecht is om er de funderingen van de toekomstige brug in aan te zetten. Om de grond voortijdig te doen "inklinken" (het water weg te drukken uit de watervoerende lagen) is een voorbelasting noodzakelijk. De hoogte van het grondpakket werd berekend en op die wijze ter plaatse gerealiseerd. Bezwaarindiener 1 concludeert volkomen onterecht dat dit extra pakket grond geen invloed zal hebben op de ondergrond omdat de dijk er al ruim 200 jaar ligt. Verder maakt hij opmerkingen over de breedte van de ophoging. Om praktische redenen werd de breedte beperkt tot de breedte van de huidige wegverharding van de trekweg. Indien het pakket breder was aangelegd zouden er problemen zijn ontstaan met de toegang van de woning Damse Vaart Noord 42.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden

5. De tijdelijke dam heeft naast een functie als voorconsolidatie ook een functie om bijkomende sonderingen uit te voeren in de Damse Vaart. De sondeermachine moet namelijk kunnen staan in den droge, maar toch in de vaart. De sonderingen zijn noodzakelijk omdat AWV kennis moet hebben van de ondergrond voor de berekening van de pijlers en de fundering van de nieuwe brug en omdat er onderzoek moet gedaan worden naar mogelijke explosieven uit de Tweede Wereldoorlog op deze locatie in de vaart. Bezwaarindiener 1 trekt dit alles in twijfel door te verwijzen naar de bouwwijzen die in het verleden werden toegepast voor de bouw van de andere bruggen op de Damse Vaart. Deze bruggen zijn echter van een ander type en ook de bouwwijzen uit het verleden komen niet overeen met de hedendaagse technieken. Voor het huidige ontwerp van de nieuwe brug zijn deze sondeergegevens onontbeerlijk. Sonderingen en explosievenonderzoek werden ondertussen uitgevoerd op 23 juni 2020. Uit de resultaten blijkt heel duidelijk hoe slecht de ondergrond ter plaatse is. Op basis van deze gegevens is AWV in staat om de juiste maatregelen in te schatten waardoor de kostprijs van het geheel beheersbaar zal blijven. Explosieven werden er op 23 juni 2020 niet gedetecteerd.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.

6. Op pagina 5 van zijn bezwaarschrift trekt bezwaarindiener 1 opnieuw de voorconsolidatie, nu van de eigenlijke dam in de vaart, in twijfel. Ook hier moet gesteld worden dat de vele meetgegevens (boringen, sonderingen) aangeven dat de ondergrond dermate slecht is en dat een voorconsolidatie noodzakelijk is. De omvang van het aan te brengen grondpakket alsook de tijd die er dankzij de voorconsolidatie gewonnen wordt werd berekend door de afdeling Geotechniek van het Vlaams Gewest op basis van objectieve meetgegevens.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.

7. Tot slot suggereert bezwaarindiener 1 dat de dam slechts bedoeld is om de ventweg door de gebouwen van de familie van de bezwaarindiener te laten lopen. Uiteraard is deze veronderstelling volledig suggestief en volkomen onjuist.

Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.

Deel 2, eigen voorstel Tracé ventweg door de bezwaarindiener:

1. Bezwaarindiener 1 stelt een tracé voor van de ventweg dat zich als het waren tussen de verschillende gebouwen slingert. De ligging is enkel en alleen ingegeven vanuit het oogpunt van behoud van de gebouwen. Dit tracé houdt echter totaal geen rekening met alle andere randvoorwaarden die in het plan-MER dat op 14 juli 2015 door de dienst MER werd goedgekeurd, omschreven worden. Het tracé van de ventweg, de keuze van het type brug en de gekozen oplossing voor de fietsonderdoorgang van de Damse Vaart Noord onder de nieuwe ventweg, allen zoals momenteel ontworpen door AWV, werden weerhouden als best mogelijke alternatief met minste impact op milieu, erfgoed, ... Het voorstel van bezwaarindiener 1 voldoet geenszins aan al deze randvoorwaarden en kan omwille van deze niet-conformiteit met de bepalingen van het plan-MER geenszins weerhouden worden.
Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.
2. Bezwaarindiener 1 haalt aan dat hij verder niet weet hoe de Lapscheurestraat er zal uitzien en verderop de nieuwe bruggen over het Leopold en Schipdonkkanaal. Beide zaken maken echter geen deel uit van het voorliggend onteigeningsdossier. De bemerkingen vertonen dus geen enkel verband met het voorliggend dossier en zijn derhalve ongegrond.
Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.
3. Tot slot merkt bezwaarindiener 1 op dat het voorstel voor de nieuwe brug een ideale oplossing is om het landschap te verstoren. AWV merkt hier op dat deze vormgeving net tot stand kwam in samenspraak met Onroerend Erfgoed en derhalve door alle betrokken partijen gedragen wordt.
Besluit: de opmerking kan niet weerhouden worden.

Standpunt onteigende instantie:

Gelet op bovenstaande uiteenzetting waarin telkens in detail het standpunt van AWV werd omschreven, kan geen enkele bemerking van bezwaarindiener 1 als gegrond aanschouwd worden en derhalve worden meegenomen in het verder verloop van het planproces. Het bezwaarschrift wordt als ongegrond beschouwd.

Bezwaarschrift 2: private personen – bezwaarindiener 2

Omschrijving opmerkingen/bezwaar:

Bezwaarschrift opgemaakt door de advocaat van bezwaarindiener 2.

1. Bezwaarindiener 2 verwijst naar de bepalingen inzake de 10m en 30m zone langs autosnelwegen. Zij wensen een kwalitatief groenscherm, met name een aanplant van laagstammige bomen en struiken in de eerste 10m en hoogstammen in de zone tussen 10 en 30m van de autostrade. AWV heeft in het kader van de werken reeds een afwijking op het principieel bouwverbod binnen de 10m-zone naast de A11 en de N49 bekomen door het Ministerieel besluit van 19 augustus 2020 tot afwijking op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2019 betreffende de vrije stroken langs autosnelwegentussen het

aansluitingscomplex Westkapelle op de A11 te Knokke-Heist en het kruispunt Noordstraat-N49 te Maldegem.

Besluit: de opmerking van bezwaarindiener 2 zal door AWV in overleg met bezwaarindiener 2 verder worden meegenomen in het vervolgtraject van het proces (o.a. Omgevingsvergunningsaanvraag). Het MB van 19 augustus 2020 biedt daartoe de nodige modaliteiten.

2. Bezwaarindiener 2 wijst op het verdwijnen van 2 poortpilasters ter hoogte van de tweede oprit naar het Hoevecomplex. Bezwaarindiener wenst deze tweede oprit te behouden en wenst dat de pilasters heropgebouwd worden.
AWV heeft in haar plannen op deze locatie inderdaad een nieuwe erftoegang tot de hoeve voorzien en komt op deze wijze al tegemoet aan de eerste vraag van bezwaarindiener 2. Het heropbouwen van de bewuste pilasters is echter niet voorzien gezien deze in de huidige toestand in bijzonder slechte staat zijn. AWV zal navraag doen bij Onroerend Erfgoed of deze pilasters een erfgoedkundige waarde hebben. Indien dat zo is dan kunnen deze herbouwd worden, indien dat niet het geval blijkt te zijn kan AWV niet positief ingaan op dit stuk van het bezwaar. AWV zal bezwaarindiener 2 op de hoogte houden van de communicatie met Onroerend Erfgoed.
3. Bezwaarindiener 2 verzoekt om de poel die deels onteigend wordt heraan te leggen. AWV neemt dit mee in het verdere verloop van het proces en zal in samenspraak met bezwaarindiener 2 en het Agentschap Natuur en Bos een zo optimaal mogelijke herinrichting realiseren. Bezwaarindiener 2 dient wel toe te staan dat deze herinrichting zal gebeuren op haar eigendom (in het betrokken weiland).

Standpunt onteigende instantie:

Gelet op bovenstaande uiteenzetting waarin telkens in detail het standpunt van AWV werd omschreven, kunnen de 3 aangehaalde bezwaren als ontvankelijk worden beschouwd. AWV zal in het verdere verloop van het proces de verschillende punten uitwerken in samenspraak met bezwaarindiener 2 en de instanties die hiertoe bevoegd zijn (Onroerend Erfgoed, Natuur en Bos, ...).

Bezwaarschrift 3: private personen – bezwaarindiener 3

Omschrijving opmerkingen/bezwaar:

Bezwaarschrift opgemaakt door de advocaat van bezwaarindiener 3.

A. Nietigheid besluit

Vooreerst werpen bezwaarindiener 3 de nietigheid op van het voorlopig onteigeningsbesluit om reden dat de Vlaamse regering niet kan worden

vertegenwoordigd door het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) gezien AWV geen rechtspersoonlijkheid heeft en zodoende niet in naam en voor rekening van een andere entiteit kan optreden.

Voornoemd bezwaar kan niet worden bijgetreden.

Overeenkomstig artikel 16 van de Grondwet is onteigening mogelijk "ten algemene nutte, in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald en tegen billijke en voorafgaande schadeloosstelling." [1]

Artikel 79, § 1 BWHI bepaalt dat:

"Art. 79. § 1. Onverminderd § 2, kunnen de (Regering) overgaan tot onteigeningen ten algemene nutte in de gevallen en volgens de modaliteiten bepaald bij decreet, met inachtneming van de bij het decreet bedoeld in artikel 6 quater vastgestelde gerechtelijke procedures en van het principe van de billijke en voorafgaande schadeloosstelling bepaald bij artikel 16 van de Grondwet."

Uit voorgaande blijkt alvast ontegensprekelijk dat de bijzondere wetgever de Vlaamse regering onteigeningsbevoegd heeft gemaakt.

Ook in artikel 6, 1° van het Vlaams Onteigeningsdecreet heeft de decreetgever de onteigeningsbevoegdheid van de Vlaamse regering bevestigd.

Het moge duidelijk zijn dat de Vlaamse regering in deze vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor openbare werken wel degelijk onteigeningsbevoegd is om voorliggend voorlopig onteigeningsbesluit vast te stellen.

Verder heeft het vermelden van de tussenkomst van AWV (dat onder het hiërarchisch gezag ressorteert van de bevoegde minister) geen enkel uitstaans met de onteigeningsbevoegdheid, zijnde de bevoegdheid om tot de onteigening te besluiten en de onteigening bestuursrechtelijk en gerechtelijk te voeren. Ook maakt de vermelding van het optreden van AWV het voorlopig onteigeningsbesluit ook niet onwettig. Het vermelden van het optreden van AWV in artikel 1 van het besluit doet ook geen afbreuk aan de onteigeningsbevoegdheid van de bevoegde minister. De vermelding van AWV is alvast ook geenszins verwonderlijk gelet op het feit dat het in casu gaat om het nastreven van een onteigening van onroerende goederen door de Vlaamse regering die bestemd zijn voor de aanleg van wegeninfrastructuur.

Artikel 4, 1° van het Oprichtingsbesluit Agentschap Wegen en Verkeer van 7 oktober 2005 vermeldt als taakstelling van het agentschap: het aanleggen, herinrichten, uitrusten en onderhouden van wegen voor autoverkeer, vrachtvervoer, fiets- en voetgangersvoorzieningen en voorzieningen voor andersvaliden.

Het feit dat het Agentschap Wegen en Verkeer geen eigen rechtspersoonlijkheid heeft om eigenstandig in rechte op te treden maakt het voorlopig onteigeningsbesluit ook niet nietig en het gebrek aan rechtspersoonlijkheid maakt de uitvoering van de taakstellingen van het AWV en haar gebeurlijk in rechte treden ook niet onmogelijk.

Artikel 6 van het Oprichtingsbesluit Agentschap Wegen en Verkeer bepaalt immers dat het agentschap bij het uitoefenen van zijn missie en taken in rechte optreedt namens de rechtspersoon Vlaams Gewest: "Bij het uitoefenen van zijn missie en taken treedt het agentschap op voor en namens de rechtspersoon het Vlaamse Gewest."

Het bezwaar als zou AWV wegens een gebrek aan eigen rechtspersoonlijkheid in deze dus niet kunnen optreden voor de Vlaamse regering ten verzoeken van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken faalt derhalve manifest, is ongegrond en kan zeker ook geenszins leiden tot de nietigheid van het onteigeningsbesluit dat wel degelijk door de bevoegde minister werd genomen, onder wiens hiërarchisch gezag AWV ressorteert.

B. Schending artikel 3 van het Vlaams Onteigeningsdecreet

B.1 Gebrek aan algemeen nut en 'bestaand' doel

Bezwaarindiener 3 menen dat het doel waarvoor men wenst te onteigenen louter hypothetisch zou zijn om reden dat er op heden geen enkele vergunning voorligt op basis waarvan het onteigeningsdoel (aanleg parallelweg) kan worden aangelegd, noch is daartoe een aanvraag hangende volgens bezwaarindiener 3. Volgens bezwaarindiener 3 is het op heden aldus volstrekt onduidelijk of de parallelweg gerealiseerd kan worden zodat volgens bezwaarindiener 3 het doel – dat volgens hen louter hypothetisch van aard is – niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 3 van het Vlaams Onteigeningsdecreet.

Bezwaarindiener 3 overtuigen geenszins.

Het (nog) niet voorhanden zijn van een omgevingsvergunning voor een project doet geen afbreuk aan de wettigheid van een onteigeningsbesluit.

Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de onteigening en de realisatie van de werken. De wettigheid van de onteigening kan alvast niet afhankelijk worden gesteld van de concrete vergunde realisatie van de werken.

De onteigening en het voeren van de bestuurlijke onteigeningsprocedure door de minister kan en werd ook alvast niet afhankelijk gemaakt van het al of niet voorafgaand voorhanden zijn van een omgevingsvergunning.

Het gebeurlijk voorafgaand reeds moeten voorhanden hebben van een omgevingsvergunning voor de noodzakelijk stedenbouwkundige handelingen is ook geen noodzakelijkheidsvoorwaarde voor het wettig kunnen besluiten tot de noodzaak van een onteigening en kan al helemaal geen impact hebben op het voeren van een bestuurlijke of gerechtelijke fase van een onteigeningsprocedure met toepassing van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017.

Een onteigeningsbesluit en een omgevingsvergunning hebben elk ook een eigen en verschillend doel en finaliteit na te streven.

Een onteigeningsbesluit strekt ertoe en moet toelaten om tegen schadeloosstelling een gedwongen eigendomsoverdracht te verwezenlijken. Zulk een besluit treft eigendomsstructuren.[2]

Een omgevingsvergunning is een administratieve toelating om werken of handelingen te kunnen realiseren. Een omgevingsvergunning is in die zin ook niet voorbereidend op een onteigeningsbesluit maar moet daar duidelijk van onderscheiden worden. Omgevingsvergunningen – zoals artikel 78, §1 van het Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning stelt – worden daarenboven verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten. Het komt aan de bestuurlijke overheid om te beslissen, door het verlenen of het weigeren van de omgevingsvergunning, of een bepaalde omgevingsvergunningsaanvraag al dan niet verenigbaar is met de openbare belangen waarvan de zorg haar door de decreetgever is opgedragen, namelijk de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Bijgevolg impliceert zelfs de onregelmatigheid van een omgevingsvergunning op zich niet de onwettigheid van een onteigeningsbesluit.

Ook de verwijzing naar het arrest van de RvVb van 17 maart 2020 doet aan het voorgaande geen afbreuk. De Raad heeft in dit arrest geenszins gesteld dat de aanleg van de parallelweg onmogelijk zou zijn maar heeft alleen doen verstaan dat voor de aldaar ter betwisting staande vergunde handelingen geen toepassing kon worden gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO. De Raad heeft evenmin gesteld dat de onteigeningsnoodzaak van artikel 3 van het Vlaams Onteigeningsdecreet slechts kan betrokken worden op een doel van algemeen belang dat reeds vergund is geworden.

Het bezwaar kan dan ook niet overtuigen. Het al of niet voorhanden zijn van een omgevingsvergunning maakt geen deel uit van de onteigeningsnoodzaak en maakt het onteigeningsdoel ook niet al of niet hypothetisch op het ogenblik dat tot de onteigening wordt besloten. Zeker wordt door bezwaarindieners 3 ook niet aangetoond dat het vergunnen van de aan te leggen parallelweg absoluut onmogelijk zou zijn.

Het bezwaar is ongegrond.

- Artikel 4 van het Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan Oppervlaktedelfstoffenzone 'Alluviale Klein van Schelde en Maasbekken & Polderklei', goedgekeurd op 2 mei 2013 (hierna het GWU)

Bezwaarindieners 3 menen daarnaast dat de beoogde parallelweg ook niet vergund zou kunnen worden wegens in strijd met artikel 4 van het GWU. De aanleg ervan zou niet bijdragen aan de instandhouding van de natuur overeenkomstig artikel 4 GWU. De beoogde weg zou de reeds bestaande natuur doorkruisen. Volgens bezwaarindieners 3 zou de bestaande flora en fauna niet enkel worden verstoord door de aanleg van de parallelweg maar zou deze effectief doen verdwijnen.

Bezwaarindieners 3 kunnen niet worden bijgetreden en overtuigen allerminst.

Vooreerst dient en kan de toetsing van de stedenbouwkundige handelingen die strekken tot de aanleg van de parallelweg niet worden betrokken op de vaststelling van het onteigeningsbesluit en kan en zal de vermeende strijdigheid ervan dan ook uitsluitend kunnen worden beoordeeld in het kader van een daadwerkelijke vergunningsaanvraag van deze handelingen. Zeker kan deze toetsing niet tot de onwettigheid van het voorlopig onteigeningsbesluit aanleiding geven.

Aldus kan de overeenstemming van de parallelweg met artikel 4 GWU geenszins betrokken worden op de onderbouwing van de noodzaak van de onteigening van de percelen die met het onteigeningsbesluit worden beoogd. De overeenstemming met artikel 4 GWU heeft uitsluitend betrekking op de uitvoering van de werken. Een gebeurlijke niet overeenstemming ervan kan dan ook nooit de onwettigheid van het onteigeningsbesluit aanleiding geven, noch kan op basis daarvan de onteigeningsnoodzaak worden betwist of ter discussie worden gesteld.

Het bezwaar is ongegrond.

- Artikel 26bis van het Decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk Milieu

Bezwaarindiener 3 menen verder nog dat niet zou zijn aangetoond dat het aanleggen van een parallelweg geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN gebied kan veroorzaken.

Opnieuw kunnen bezwaarindiener 3 niet worden bijgetreden. Bezwaarindiener 3 kaarten opnieuw uitsluitend kritieken aan met betrekking tot de beweerde strijdigheid van de stedenbouwkundige handelingen die strekken tot de aanleg van de parallelweg en trachten deze kritieken te betrekken op de vaststelling van het onteigeningsbesluit. Deze beweerde strijdigheid kan echter niet worden betrokken als een kritiek op de onteigeningsnoodzaak van het onteigeningsbesluit met welk besluit een gans andere finaliteit wordt nagestreefd.

De beweerde schending van artikel 26bis van het Natuurbehoudsdecreet kan dan ook geenszins betrokken worden op de onteigeningsnoodzaak van het onteigeningsbesluit. Een gebeurlijke schending daarvan kan dan ook nooit de onwettigheid van de onteigeningsprocedure/het onteigeningsbesluit met zich brengen.

Het bezwaar is ongegrond.

- De goede ruimtelijk ordening

Ook zijn bezwaarindiener 3 nog van oordeel dat de beoogde parallelweg in strijd zou zijn met de goede ruimtelijke ordening.

Opnieuw verliezen bezwaarindiener 3 uit het oog dat kritieken op de toetsing van de verenigbaarheid van de stedenbouwkundige handelingen die strekken tot de aanleg van de parallelweg geen deel uitmaakt van en niet kan betrokken worden op de onteigeningsnoodzaak van het onteigeningsbesluit.

De verenigbaarheid van het beoogde project heeft, het weze herhaald, betrekking op de uitvoering der werken en kan geenszins betrokken worden op de onteigeningsnoodzaak van de onteigening.

Het onteigeningsbesluit heeft slechts betrekking op de eigendomsoverdracht van eigendomsstructuren. Pas wanneer men, nadat men eigenaar is geworden van het betrokken perceel, een project wenst te realiseren zal moeten worden getoetst door de vergunningverlenende instantie of het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en zullen desgevallend voorwaarden kunnen worden opgelegd om het aangevraagde daarmee in overeenstemming te brengen.

Het bezwaar is ongegrond.

B.2 Geen noodzaak om de onteigening aan te wenden als middel, noch om het voorwerp te onteigenen

Bezwaarindiener 3 beweren dat er geen noodzaak zou zijn om de onteigening aan te wenden als middel. Bezwaarindiener 3 zouden een aantal alternatieven naar voren hebben geschoven waarbij de brug zou worden voorzien op maaiveldhoogte hetgeen volgens bezwaarindiener 3 een veiligere situatie zou creëren voor fietsers en waarbij hun percelen zouden gespaard kunnen blijven.

Bezwaarindiener 3 kunnen zich blijkbaar niet verzoenen met de keuze die de Vlaamse overheid heeft gemaakt m.b.t. de finaal gekozen uitvoeringsvariant terzake de aanleg van een parallelweg met een brug over de Damse Vaart en met een ongelijkgrondse kruising voor fietsers.

Bezwaarindiener 3 kunnen in hun inzichten geenszins worden bijgetreden.

Het is vooreerst geenszins omdat bezwaarindiener 3 er een andere visie en een andere keuze van uitvoeringsalternatief op na houden dat dit betekent dat daardoor de onteigeningsnoodzaak voor de door de Vlaamse overheid gekozen uitvoeringsvariant zou ontbreken.

Het komt vooreerst uitsluitend aan de Vlaamse regering toe om terzake de uitvoeringsvariant de beleidskeuze te maken. Deze keuze kan alleen aan de kaak worden gesteld wanneer zou blijken dat deze gestoeld werd op kennelijk onredelijke motieven. Daarvan is in casu allerminst sprake.

In casu is het duidelijk dat als een zorgvuldige overheid werd gehandeld en van kennelijke onredelijkheid geen sprake is. Uit het administratief dossier blijkt dat alle betrokken belangen daadwerkelijk en in concreto met elkaar werden geconfronteerd en tegen elkaar werden afgewogen. Gedurende de voorbereiding van de beslissing werd ook een concrete belangenafweging gemaakt, zoals het een zorgvuldige overheid beaamt.

Uit het administratief dossier komt duidelijk naar voren waarom voor de aanleg van de parallelweg dient overgegaan te worden tot de voorgenomen onteigeningen.

De omvorming van de N49 tot autosnelweg A11 is voorzien in het Ruimtelijk Structuur Plan Vlaanderen. Deze weg werd geselecteerd als de belangrijkste toegangsweg tot de haven van Zeebrugge.

Voor de omvorming tot een volwaardige autosnelweg moeten alle aansluitingen van onderliggende wegen op de A11 verdwijnen. Deze lokale wegen moeten dan via een goed uitgewerkt onderliggend wegennet met elkaar verbonden worden. De parallelweg die in dit project zal gebouwd worden, realiseert deze doelstelling.

Door de aanleg van parallelwegen kunnen de kleinere aansluitende wegen geleid worden naar de ongelijkgrondse kruisingen. Hierdoor worden doorgaand en lokaal verkeer van elkaar gescheiden en kunnen ze elkaar conflictvrij kruisen. Dit verhoogt de verkeersveiligheid aanzienlijk. Het algemeen nut van de aanleg van de parallelwegen is aldus duidelijk aantoonbaar aanwezig. De onteigeningsnoodzaak komt daarmee vast te staan.

Het bezwaar is dus ongegrond.

Standpunt onteigende instantie: De bezwaren zijn ongegrond.

Bezwaarschrift 4: private personen – bezwaarindiener 4

Omschrijving opmerkingen/bezwaar:

Het gezamenlijk bezwaarschrift van bezwaarindiener 4 is een samenvatting van de afspraken zoals ze op 2 december 2020 werden gemaakt met projectleider van AWV Koen Thys. AWV bevestigt deze afspraken.

Standpunt onteigende instantie:

Gelet op het feit dat het bezwaarschrift in feite een samenvatting is van de afspraken die op 2 december tussen betrokkenen en AWV (projectleider Koen Thys) werden gemaakt, wordt het bezwaarschrift weerhouden.

4. Besluit

1. Het bezwaarschrift van bezwaarindiener 1 is niet ontvankelijk.
2. Het bezwaarschrift van bezwaarindiener 2 is ontvankelijk mits in achtnaam van de opmerkingen over de te herbouwen pilasters.
3. Het bezwaarschrift van bezwaarindiener 3 is niet ontvankelijk.
4. Het bezwaarschrift van bezwaarindiener 4 is ontvankelijk.